

פעולת הקומנדו להצלת החטופים

והתמיהות:

1. מדוע לסכן עצמו וחניכיו 'מעטים נגד רבים' [חסר-סיכוי] רק בשביל להציל את לוט משביה? ומה ראה הקב"ה לעשות לו נס?...
2. ובפרט שלוט היה רשע ובחר להיפרד מאברם ולהתיישב בסדום [בשבועות 'עוזה-לוט... [מנימוקים טמאים:

כדפירש"י בראשית יג, י.

באכה לטר – עד לטר ומ"א דורקה לגנאי על שהיו שטופי זמה צחר לו לוט בשכונתם...

3. גם ייפלא שהמלכים המנצחים לקחו בשבי רק את לוט [כי מתושבי סדום ועמורה לקחו רק את רכושם ואוכלם ולא לקחו מהם שבויים] – וגם בסיכום הנצחון נאמר שאברהם החזיר 'את כל הרכוש' ואילו השבויים שהשיב היו רק לוט.. וגם את הנשים [?]... [ואת העם – תושבי סדום אשר הרה נסו כ'פליטים', החזירם...]

אברם נלחם 'מלחמת דת' למען האמונה

הכתב והקבלה על בראשית פרק יד פסוק יב (יב) בן אחי אברם. כבר ידענו מי הוא לוט, ולא בא הכתוב כאן רק להודיענו. שלא לקחו את לוט

ספר בראשית פרק יד

(ח) ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: (ט) את בדרלעמר מלך עילם ... ארבעה מלכים את החמשה: (י) ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו: (יא) ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו:

(יב) ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: (יג) ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שבן באלני ממרא האמרי אחי אשבל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: (יד) וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדה עד דן:

(טו) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויבם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: (טז) וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם:

ורכשו מסבת היותו נכלל תוך שאר יושבי העיר ההיא רק לסבה פרטית שבו, כי רכוש כל שאר התושבים לקחו משנאתם אותם לסבת מרדם בהם ולהלחם עמה.

אבל את לוט לקחו לסבת היותו בן אחי אברם, ואברם להיותו חולק עליהם צאמונת אלהות ופרסם ברבים אמונה הכוזבת אשר עמהם לכן שנאוהו כל האומות, כמו שאמר מלכי דק, אשר מגן לריד בידך,

ובפרט אמרפל מלך שבער, שהוא נמרוד לרבותינו, והוא אשר חרץ משפט מות על אברם להפילו בכבשן האש צאור כשדים על ששיבר האלילים, ואין שנאה כשנאת הדת, לכן כאשר מנאו את לוט, שבו אותו ואת רכשו למען הכעס את אברם. ויתכן שכונה לא המיתו את לוט רק השאירוהו בחיים, פן יסתדל אברם לפדותו מהם, עי"ז יבוא גם הוא לידם וימנאו מקום להנקם גם בו.

ביאר יפה את האינטרס של נמרוד, אבל עדיין לא ברור האינטרס של אברם לקחת על עצמו סיכון כה חמור וחסר-סיכוי [עבור רשע כזה]?

בספרי קבלה נאמר שכאשר מוריד הקב"ה 'נשמת משיח' בכל דור, הריהו 'מחביאה' בעמקי הקליפות, שלא יוכל המקטרג להפריע...

נמרוד - שכבר נוצח ע"י אברהם במישור הפילוסופי, ידע גם הוא 'סודו של משיח', לכן מטרת מלחמתו העולמית היתה **ללכוד את 'נשמת משיח' ולחסל את הסיכוי לגאולה העתידית**

עבור מטרה זו - יצא אברהם עם הקומנדו שלו להציל את לוט הנושא בחובו את 'שורש משיח' [ולכן היה בטוח שהקב"ה יעשה לו ניסים גדולים בעבור מטרה זו]

וגם 'את הנשים' [אלו בנותיו שמהם יצא זרעו של משיח] - כי לשם שמים נתכוונו:

סיפור מר' משה פיינשטיין
[אג"מ אר"ח ח"ה יו"ד, ת.ד.]

בתחילת חורף תרפ"ב חלה אחד מבעלי הבתים ונפל למשכב במין חולי מוזר ולשונו התנפחה בפיו כאשר תקיף ליה עלמא ורבנו בא לבקרו ביקש החולה להוציא כל איש מעליו וסיפר לרבנו את סיבת חליו

לדבריו שבוע קודם לכן בשבת פרשת וירא הקשה כיצד זכו בנות לום שהמשיח יהיה מצאצאיהן אף שלא בושו בגילוי ערוות שעשו והודיעו שבניהן הם מאביהן ודיבר עליהן בדרך בזיון

בלילה הופיעו בחלומו שתי נשים זקנות מאד שראשו ופניהן מכוסים ואמרו שהן בנות לוט,

הן הוסיפו ואמרו לו ששמעו את מענתו ובאו מעולם האמת לענות לו

הן טענו שהיו יכולות לזמר שמאחר שהן ממשפחת אברהם וניצלו בדרך נס ממדום לא היו תולים בהם מעשה זנות והיו יכולות לומר שנתעברו מן השכינה כביכול ולייסד דת חדשה כנצרות

והן קראו לבניהן עמון ומואב להודיע שכאשר אשה מתעברת יש לוולד תמיד אב בשר ודם

בזכות זה זכו ויצא מהן המשיח האמיתי עוד אמרו שהוא חטא חטא גדול כאשר דיבר עליהן בדרך בזיון מאחר שהוא דבר עליהן בזלזול הוא יענש מידה כנגד מידה כמרגלים ותשתרבב לשונו ותתנפח בחולי משונה וכך ימות כשסיים האיש לספר את סיפורו היסב את פניו אל הקיר ונפטר לעולמו רבנו ראה בכך עניין אמיתי מאחר שההסבר נראה לו הסבר אמיתי...

לכן 'נמשך' לוט בתת-מודע לבחור לו את 'כבר הירדן', כי שם סוד המשיח ['יורה וידין] וסוד המקדש:

רש"י על דברים פרק לד פסוק ג
ואת הככר - הראהו שלמה יולק כלי בית המקדש
שנאמר בככר הירדן ילקס המלך במעבה האדמה:

לכן לקח אברם חזו חניכיו [=שי"ח]
+ לט [בכתיב חסר] + אברם עצמו = ג-שיח !

⊗

עפ"ז יובן ויבחוה עם מלך סדום:

ספר בראשית פרק יד
(כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדוּם אֶל אַבְרָם תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ
וְהַרְבֵּשׁ קַח לְךָ... (כג) אִם מַחֹט וְעַד שָׂרוּךְ
נֶעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לְךָ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי
הַעֲשִׂיתִי אֶת אַבְרָם:

מלך סדום רצה 'להציל' את הנפשות מה'מיסיונר' הזה... ומנסה לפתותו ב'רכוש'...

רש"י על בראשית פרק יד פסוק כא
(כא) תן לי הנפש - (הגופים מן) השבי שלי
שהללת החזר לי הגופים לבדם: (כג) אם מחוט
ועד שרוך נעל - אעכב לענמי מן השבי: ואם
אקח מכל אשר לך - וא"ת לתת לי שכר מבית
גנזיך לא אקח:

השבויים עלי להכניסם תחת כנפי השכינה,
ואני בז לרכוש [לא בגלל שאני סבור שהרכוש
שייך למלך סדום ואינני רוצה ליהנות מהגזל,
אלא] אפילו תציע לי מבית גנזיך - לא אקח,

ולא תאמר וגו' - שהקב"ה הבטיחני לעקרני
שנאמר ואכרסך וגו':

ומאי שנא שמפרעה הוא לקח המתנות ולא חשש?
פרעה נתן מוהר, ואח"כ פיצויים בע"כ -
אבל מלך סדום מנסה
לפתותו בעושר תמורת נפשות

זו היתה תשובתו של אברם למלך סדום:

אחר שזכיתי להציל בניסי ניסים את לוט [וגרעין
משיח] ובידי 'חוט' [שאמרה תמר: 'פתילך'] וגם
'שרוך נעל' [שנאמר ברות המואביה], שום רכוש
בעולם לא ידמה ולא ישווה לזה, כיון שיש לי
'מחוט ועד שרוך נעל'...

